

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Душице Маринковић и Обрада Андрић, чланова већа, са саветником суда Надеждом Николић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље

В.М.

против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије у Београду, ради поништаја закључка туженог органа број 07-00-00129/2009-03 од 09.02.2009. године, у нејавној седници већа одржаној дана 01.10.2009. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним закључком одбачена је, као недопуштена, жалба тужиље изјављена због непоступања Републичког јавног тужилаштва Србије по захтеву тужиље за приступ информацијама од јавног значаја од 19.01.2009. године.

У поднетој тужби тужила оспорава законитост закључка туженог органа, указујући да повереник није предузео радње за утврђивање чињеничног стања које су неопходне ради доношења решења, а жалбу и остале списе разматрао је погрешно и селективно. За ове своје наводе у тужби даје детаљне разлоге и предлаже да суд тужбу уважи и оспорени закључак поништи, а туженог обавезе да тужили надокнади трошкове овог поступка.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима из оспореног закључка и предлажио да суд тужбу одбије као неосновану.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд је нашао да је тужба неоснована.

Правилно је поступио тужени орган када је одбацио као недопуштену жалбу тужиље, изјављену због непоступања Републичког јавног тужилаштва Републике Србије по њеном захтеву за приступ информацијама од јавног значаја, правилном применом одредбе члана 16. тач. 4. и 22. ст. 2. и 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Службени гласник РС", бр. 120/04 и 54/07).

Полазећи од цитираних одредби закона, правилно је тужени орган у оспореном закључку закључио да се против решења Републичког јавног тужиоца,

као и у случају када Републички јавни тужилац на захтев не одговори у року, не може изјавити жалба поверенику, него покренути управни спор код Врховног суда Србије. Због тога је, и по оцени овог суда, тужени орган правилно одбацио поднету жалбу на основу чл. 23. и 24. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, на које се правилно позвао у оспореном закључку.

Наводи тужбе не могу довести до другачије оцене законитости оспореног закључка, јер овим наводима тужила није довела у сумњу утврђено чињенично стање од значаја за оцену допуштености поднете жалбе, нити је навела околности или доказе који нису цењени у поступку до доношења оспореног закључка, а били би од утицаја на другачије одлучивање у овој ствари.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиле, Врховни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима.

Према члану 60. Закона о управним споровима у управним споровима свака странка сноси своје трошкове.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 01.10.2009. године, У. 1232/09

Записничар
Надежда Николић, с.р.

Председник већа-судија
Олга Ђуричић, с.р.

Зачинчност отправка
Управитељ писарнице
Миливоја Стругаревић

ИО